

YEAH YEAH YEH

Als zoon van een Chinese vader belandt Peter Yeh als jongeling in diens restaurant, Woo-Ping in de Leidse Lange Diefsteeg. Na vier jaar lonkt een andere grote passie: de tijdschriftenwereld. Het horecahart is echter nooit gestopt met kloppen.

WHO WANTS TO LIVE FOREVER?

Wie schrijft die blijft. Ik schrijf, dus ik besta nog. U leest, dus u *leeft!*

Daar had ik het graag bij gehouden wat betreft corona, want stilistisch wel strak. Maar grote onzin natuurlijk, gezien de enorme impact van het nog immer rondspokende virus op zowel onze gezondheid als verdiensten. De horeca is keihard getroffen. Dat merkte ik zelf al op 17 februari. Toen ik op Schiphol ging vliegen. *Eruit*, om precies te zijn. Ik was daar aan het werk bij de Indonesische brasserie Kebaya (zowel *debras* als spoelkeuken), omdat het in de journalistiek allang geen vetpot meer is. (Zo zag ik laatst nog een advertentie waarin een tekstschrijver werd gevraagd, met als beloning 1 cent per woord. Al werd voorgehouden dat dit, euh, bedrag bij gebleken geschiktheid kon uitgroeien tot wel 1,5 cent. Volslagen *getikt*, zeg dat wel!)

Dankzij UWV ben ik gelukkig uit de ergste financiële nood. En door *Vision* heb ik als uitkeringsgerechtigde toch nog een creatieve uitlaatklep. Maar zoals denk ik wel iedere *horecaffer* verlang ik vurig terug naar die goeie ouwe tijd. Ik mis de hectiek, het gastheerschap, de geur van de heerlijke gerechten, het klotsen van de kelken... Dus ben ik sinds de heropening van de horeca driftig aan het solliciteren geslagen. In mijn brieven deed ik ronkend uit de doeken dat wanneer je acht uur

spoelkeuken aankunt in een restaurant met zo'n 20 mille omzet per dag, je toch heus wel een misse baas bent. Ja, ik wist en weet het. De kans op herintreding in de nog steeds door allerlei coronamaatregelen geplaagde horeca is uiterst klein. Ze zitten daar te wachten op meer gasten en niet op meer personeel. Dus ik was voorbereid op louter afwijzingen. Ontdaan echter was ik over een mail waarin geschreven stond dat ze twijfels hadden over mijn motivatie. Dat sneed zelfs zo diep dat ik er steeds bozer – en vooral onredelijker – om werd. Vanzelfsprekend besef ik de urgentie van het in een spoelkeuken staan. Iedere gast verdient een schoon bord! Maar Jezus, het blijft in wezen natuurlijk wel gewoon *afwassen*. Dus moest ik mij bedwingen om geen brief terug te sturen, waarin ik mijn motivatie alsnog nader wenste toe te lichten met bijvoorbeeld:

- Dref is mijn *Viagra*. En Lola mijn minnares.
- Ik mag dingen altijd graag door een sopje slaan.
- Mijn relatie met een afwasmachine is als die tussen een nijlpaard en de rivier: Kom je ertussen, dan ga je eraan.
- Al moet ik een rivier van snot overzwemmen, of door meren van kots waden, ik doe het met liefde zolang ik maar weet dat er daarginds een berg afwas op mij wacht.

Ho stop! Sirene. Een politieauto die mij klemrijdt. Een agent stapt uit. Waarom ik al vele honderden meters over de stoep fiets en niet, zoals normale mensen doen, op de weg. Besef ik wel dat ik zo voetgangers belemmer en/of nodeloos in gevaar breng? Ik stamel wat excuses. Over diep in boze gedachten verzonken zijn en dus even niet opletten enzo. Dan kijk ik eens om mij heen en roep: “Maar man, het is zondagochtend half elf. Augustus. Bloedjeheet. Er is hier echt geen kip te bekennen. Al zou het natuurlijk best zo kunnen zijn dat ik een eindje terug een horrelvoeter tussen mijn spaken heb vermalen...” Tot mijn verbazing blijft het bij een waarschuwing. Onder het instappen draait hij zijn hoofd naar mij toe en zegt: “U kunt niet goed tegen kritiek hè?”

Of het wat mijn gezondheid betreft alsnog misgaat door corona? Ach, ik maak mij niet echt zorgen. Ik heb God al eens gezien toen ik op mijn derde dood uit een sloot werd gehaald. Of wat te denken van Frederik de Grote van Pruisen. Hij stuurde zijn vluchtende manschappen terug richting slagveld met het onsterfelijke: “*Hunde, wollt Ihr ewig leben?!?*” Of van Freddie Mercury van Queen, die zijn zwanenzang zo meeslepend en hartverscheurend verwoordde met *Who wants to live forever?*